

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 31 maja 2021 r. – Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA / Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

(Sprawa C-339/21)

(2021/C 329/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA

Druga strona postępowania: Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 18, 26, 49, 54 i 55 TFUE, art. 3 i 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r.⁽¹⁾, a także art. 16 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej sprzeciwiają się przepisom krajowym, które delegując organom administracyjnym zadanie ustalenia wynagrodzenia należnego operatorom telekomunikacyjnym za obowiązkowe wykonywanie czynności przejęcia przekazów komunikacyjnych zleconych przez organy wymiaru sprawiedliwości, nie wymagają przestrzegania zasady pełnego zwrotu faktycznie poniesionych i należycie udokumentowanych przez operatorów kosztów wynikających z tych czynności, a ponadto zobowiązują organy administracyjne do oszczędności wydatków w porównaniu do poprzednio obowiązujących kryteriów obliczania wynagrodzenia?”

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2018, L 321, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 czerwca 2021 r. – VB / Nacjonalna agencija za prichodite

(Sprawa C-340/21)

(2021/C 329/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: VB

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym: Nacjonalna agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 24 i 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁾ z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że wystarczające jest zrealizowanie nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia 2016/679 przez osoby, które nie są urzędnikami w administracji administratora danych osobowych i nie są pod jego kontrolą, aby przyjąć, że zastosowane środki techniczne i organizacyjne nie są odpowiednie?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jaki powinien być przedmiot i zakres sądowej kontroli zgodności z prawem przy weryfikacji, czy zastosowane przez administratora danych osobowych środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2016/679, są odpowiednie?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zasadę rozliczalności określoną w art. 5 ust. 2 oraz art. 24 w związku z motywem 74 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniu z powództwa określonego w art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 na administratorze danych osobowych ciąży ciężar dowodu odnośnie do okoliczności, że zastosowane środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 32 rozporządzenia, są odpowiednie? Czy zarządzenie sporządzenia opinii przez biegłego sądowego można uznać za niezbędny i wystarczający środek dowodowy dla celów ustalenia, czy zastosowane przez administratora danych osobowych środki techniczne i organizacyjne są odpowiednie w sytuacji takiej jak rozpatrywana, w której nieuprawniony dostęp i ujawnianie danych osobowych jest rezultatem „ataku hakera”?
- 4) Czy art. 82 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia 2016/679 – w niniejszym wypadku poprzez „atak hakera” osób, które nie są urzędnikami w administracji administratora danych osobowych i nie są pod jego kontrolą – jest zdarzeniem, w odniesieniu do którego administrator danych osobowych w żaden sposób nie ponosi winy, i jest podstawą zwolnienia z odpowiedzialności?
- 5) Czy art. 82 ust. 1 i 2 w związku z motywami 85 i 146 preambuły rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana, w której naruszono bezpieczeństwo danych osobowych poprzez nieuprawniony dostęp i rozpowszechnianie danych osobowych zrealizowane w ramach „ataku hakera”, same w sobie przeżyte przez podmiot danych osobowych obawy, zmartwienia i strach przed ewentualnym przyszłym nadużyciem danych osobowych – bez zaistnienia takiego nadużycia lub wyrządzenia innej szkody podmiotowi danych – są objęte szerokim rozumieniem pojęcia szkód niematerialnych i stanowi [to] podstawę do zasądzenia odszkodowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) z dnia 5 maja 2021 r. w sprawie T-695/19, Enrico Falqui / Parlament Europejski, wniesione w dniu 24 czerwca 2021 r. przez Enrico Falqui

(Sprawa C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enrico Falqui (przedstawiciele: F. Sorrentino, A. Sandulli, adwokaci)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

— Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej nr 1000680 z dnia 5 maja 2021 r., i w konsekwencji noty z dnia 8 lipca 2019 r. (oraz, stosownie do okoliczności projektu decyzji i opinii służby prawnej, będącej podstawą decyzji), a także zwrot nienależnie pobranych kwot z emerytury oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w obu instancjach.